

Послѣдніѣтъ тѣзи рѣчь, коѣкто произнесохъ чисто и подкрѣпихъ съ единъ траинъ погледъ, като чу г-жѣ Елуень, запокиды на далечъ силно цвѣтето и, пуснѣ ся отъ рѣкѣтъ ми. Отъ злочестыйтъ този часъ тя ся обхожда гордо съ мене. Повѣрвалъ быхъ че пріятелство между мъжъ и жена е невъзможно, ако подирь тѣзи случкѣ не бѣ ми ся случило на утринь-тъ друга една съвсѣмъ напотивъ.

Вечерята бѣхъ отишелъ на прикаскѣ у г-жѣ Ларокъ, и понеже двѣ, три семейства, които бѣхъ дошли на гости и стояхъ DESTINA дена, бѣхъ си отишли сутриньтъ, намѣрихъ само тѣзи които обыкновенно ся събирахъ на прикаскѣ, свещеника, берника, лѣкаря Демаре и генерала Сенгаста съсъ съпругѣтъ му, които живѣѣтъ, както и лѣкарьтъ, въ ближнето село. Г-жа Сенгастъ, която бѣше дала голѣмо вѣно на мъжа си, разговаряше ся съ г-жѣ Обри, когато влѣзохъ азъ, и както ся виждаше тѣзи господжи бѣхъ въ всичко съгласны. Както пастыри въ нѣкоѣхъ пастырскѣ поемѣ тѣ възпѣвахъ несравненнытъ прѣлести на богатството, съ единъ слогъ равенъ съ высотѣтъ на идеитѣ. — Имате право, госпо-дже, казваше г-жа Обри; само едно нѣщо има истинско на тозъ свѣтъ, богатството. Когато бѣхъ богата прѣзирахъ отъ все сѣрдце сиромасытъ, отъ това, като считамъ за твърдѣ природно да бѣдѣ прѣзира на и азъ днесъ, не ся оплаквамъ.